

Megillat Esther: Challenging Land, Law and God:
A Radical book and its Early Reception

Comparison of Esther with King Saul

	Esther	Saul
Introduction of the main character	ה איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני. ו אשר הגלה מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל. ז ויהי אמן את-הדסה היא אסתר	ויהי-איש מבנימין ושמו קיש בן-אביאל בן-צרוך בן-בכורת בן-אפיח בן-איש ימיני גבור חיל. ולו-היה בן ושמו שאול בחור וטוב.
Does not reveal	(2:20) אין אסתר מגדת מולדתה ואת-עמה	“the matter of the kingship he did not tell him” (1 Samuel 10:16)
Agag/Amalek	Mordecai and Esther succeed by defeating Haman “the Agagite.”	Saul loses his kingship for failing to destroy Agag, king of the Amalekites (1 Samuel 15).
Remaining silent?	Mordecai charges Esther that she “must not remain silent (תחרישי) (4:14).	One of Saul’s early mistakes was his failure to act decisively when faced with challenges to his authority at the beginning of his reign. Instead, the text says, “he remained silent (מחריש).”
The “father’s house”	Mordecai tells Esther that if she does remain silent, “you and your father’s house” (את ובית) (כי אם-החרש תחרישי בעת) (אביך) will perish (הזאת...את ובית-אביך תאבדו) (4:14).	Samuel told Saul: “Who does the entire Israel desire? You – and your father’s house!” (ולמי) 1, כל-חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך (Samuel 9:20).
The banquets	In Esther, the queen hosts two banquets, on successive days; the first passes uneventfully, while at the second, the king rises angrily and leaves, and Haman observes that “כי ראה כי-” the king definitely intends evil against him” (Esther 7:7).	In 1 Samuel 20, Saul hosts a feast on one day, and then another feast the next day (v. 27). Whereas the first one passes uneventfully, at the second the host, Saul, becomes enraged at one guest, Jonathan, for betraying him and protecting David. Jonathan concludes that “[Saul] definitely intends evil” (v. 7) and rises angrily from the feast (v. 34: ויקם והונתו מעם השלחן בחרי-אף).
רוח	In concluding his plea for action, Mordecai tells Esther that what she must bring is רוח והצלה. The concept of רוח is not one with positive resonances for Saul.	“Relief” (רוח) eluded Saul when he was king, and he was able to achieve it only by relying on the upstart David: “David would take the lyre and play by hand, and bring relief (רוח) to Saul so that he had it good, and the evil spirit would depart from him.
Spoils of war	Finally, in the battles at the end the Jews “do not touch the spoils” (9:15). This is despite the fact that in 8:11, they were explicitly given permission to plunder their enemies.	In 1 Samuel 15, the Israelites, in direct violation of religious orders, brought back spoils of war from Amalek.

How did חז"ל accommodate Esther in Tanakh? Megilla 7a:

שלחה להם אסתר לחכמים: "כתבוני לדורות!"

שלחו לה הלא כתבת לי לשלשים (משלי כב, כ) – שלשים ולא רבעים!

עד שמצאו לו מקרא כתוב בתורה, כתב זאת זכרון בספר (שמות יז, יד): כתב זאת – מה שכתוב כאן ובמשנה תורה, זכרון – מה שכתוב בנביאים, בספר – מה שכתוב במגילה.

Esther wrote to the Sages: "Write me for eternity!"

They sent back to her: "But it says, 'Look, I have written triples for you' (Proverbs 22:20) – triples, and not quadruples!"

Until they found a Scripture written in the Torah: "Write this a memory in the book" (Exodus 17:14): "Write this" –

what is written here [in Exodus] and in Deuteronomy, "a memory" – what is written in the Prophets, "in the book" –

what is written in the Megilla.

שמות יז, יד: כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי-מחה אמהה את-זכר עמלק מתחת השמים.

Exodus 17:14: Write this a memory in the book, and place it in the ears of Joshua, for I will surely erase the memory of Amalek from under the heavens.

דברים כה, יט: והיה בהניח ה' א-להיך לך מכל-אויביך מסביב בארץ אשר ה'-א-להיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח.

Deuteronomy 25:19: "When the Lord your God gives you security from all your enemies roundabout, in the land which the Lord your God is giving you as an inheritance, erase the memory of Amalek."

רמב"ם הלכות מלכים א, א: שלוש מצוות נצטוו ישראל בשעת כניסתן לארץ:

1. למנות להם מלך, שנאמר לשכנו תדרשו ובאת שמה (דברים יז, טו),

2. ולהכרית זרעו של עמלק, שנאמר תמחה את-זכר עמלק (דברים כה, יט),

3. ולבנות להם בית הבחירה, שנאמר שום תשים עליך מלך (דברים יב, ה).

Maimonides, Laws of Kings and their Wars, 1:1:

"Israel was commanded three commandments when they entered the land:

1. to appoint a king for themselves, as it says, 'appoint a king for yourself' (Deuteronomy 17:15),
2. to destroy the seed of Amalek, as it says, 'erase the memory of Amalek' (Deuteronomy 25:19),
3. and to build the Temple, as it says, '

Expectations for a “New Exodus”

Ezekiel 20:30-42

Therefore say to the House of Israel, “Thus said the Lord God: Will you defile yourselves in the path of your ancestors, and whore after their detestations? ... As I live – declares the Lord God – I will reign over you with a strong hand, with an outstretched arm, with outpoured fury! I will take you out of the nations, and gather you from the lands in which you are scattered, with a strong hand, with an outstretched arm, with outpoured fury. I will bring you to the desert of the nations, and there I will enter into judgment with you, face to face. *Just as I entered into judgment with your ancestors in the desert of the land of Egypt, so will I enter into judgment with you!*” – thus speaks the Lord God. ‘I will pass you under the staff and I will bring you under the bond of the covenant; I will remove the rebels and sinners against me from among you: I will take them out from the land in which they are dwelling, but they will not arrive at the land of Israel, and you will know that I am the Lord ... when I take you out from the nations and gather you from the lands in which you are scattered, and I will be sanctified there in the eyes of the nations. You will know that I am the Lord when I bring you to the land of Israel, to the land which I swore to give to your ancestors.

Isaiah 51:9-11

Awake, awake, garb yourself in strength, O arm of the Lord!
Awake as in days of old, generations long gone. Was it not You who hacked Rahab into pieces, who pierced the Dragon? Was it not You who dried up the sea, the waters of the Great Deep, who made the depths of the sea a path for redeemed ones to pass through? So let those liberated by the Lord return, and come to Zion with shouting, eternal joy on their head. Let them attain happiness and joy, since agony and groaning have fled.

Zechariah 8:7-23

Thus said the Lord of Hosts: I will save my people from the land of the east and the land of the setting sun, and I will bring them that they may dwell within Jerusalem, and they will be my

יחזקאל כ, ל-מב

ל לכן אמר אל-בית ישראל כה אמר אדני ה' הבדרך
אבותיכם אתם נטמאים ואחרי שקוצייהם אתם
זנים.... לג חי-אני נאם אדני ה' אם-לא ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם. לד
והוצאתי אתכם מן-העמים וקבצתי אתכם מן-הארצות
אשר נפוצתם בם ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה
שפוכה. לה והבאתי אתכם אל-מדבר העמים ונשפטתי
אתכם שם פנים אל-פנים. לו כאשר נשפטתי את-
אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפט אתכם נאם
אדני ה'. לז והעברתי אתכם תחת השבט והבאתי
אתכם במסרת הברית. לח וברותי מכם המרדים
והפושעים בי מארץ מגוריהם אוציא אותם ואל-
אדמת ישראל לא יבוא וידעתם כי-אני ה'. ... בהוציאי
אתכם מן-העמים וקבצתי אתכם מן-הארצות אשר
נפצתם בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים. מב וידעתם
כי-אני ה' בהביאי אתכם אל-אדמת ישראל אל-הארץ
אשר נשאתי את-ידי לתת אותה לאבותיכם.

ישעיהו נא, ט-יא

ט עורי עורי לבשי-עז זרוע ה' עורי כימי קדם דרות
עולמים הלוא את-היא המחצבת רהב מחוללת תנין. י
הלוא את-היא המחצבת ים מי תהום רבה השמה
מעמקי-ים דרך לעבר גאולים. יא ופדווי ה' ישובון
ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם ששון
ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה.

זכריה ח, ז-כג

ז כה אמר ה' צבאות הנני מושיע את-עמי מארץ מזרח
ומארץ מבוא השמש. ח והבאתי אתם ושכנו בתוך
ירושלם והיו-לי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת

people and I will be their God, with truth and justice. ... The word of the Lord of Hosts came to me, saying: Thus said the Lord of Hosts. The Fast of the Fourth and the Fast of the Fifth and the Fast of the Seventh and the Fast of the Tenth will be joy and happiness for the house of Judah – festivals! – if you love truth and peace. Thus said the Lord of Hosts: Whole peoples and the residents of many cities are still to come! The residents of one will go and say to the residents of another: “Let us go and request the favor of the Lord and to seek the Lord of Hosts – I will go, too!” The many peoples and the great nations will come to seek the Lord of Hosts in Jerusalem and to request the favor of the Lord. Thus said the Lord of Hosts: In those days, ten men will grab, from languages of all the nations, they will grab the cloak corner of a Jew (*ish yehudi*) and say, “Let us go with you, for we have heard that God is with you!”

ויבצדקה. ... יח ויהי דבר-ה' צבאות אלי לאמר. יט כה-
אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יהיה לבית-יהודה לששון
ולשמחה ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו. כ
כה אמר ה' צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים
רבות. כא והלכו יושבי אחת אל-אחת לאמר גלכה
הלוך לחלות את-פני ה' ולבקש את-ה' צבאות אלכה
גם-אני. כב ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש
את-ה' צבאות בירושלם ולחלות את-פני ה'. כג כה-
אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה
אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי
לאמר גלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם.

The dates of the events in Esther

אסתר ג, יב: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל-אשר-צוה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-
הפחות אשר על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה וכתיבה ועם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתב ונחתם
בטבעת המלך.

The royal scribes were called in the first month on the thirteenth day, and all that Haman commanded was written to the royal satraps and the governors in each and every province, and the officers of each nation, every province in its script and every nation in its language; it was written in the name of King Ahashverosh and signed with the king's ring.

אסתר ד, א-ב: א ומרדכי ידע את-כל-אשר נעשה ויקרע מרדכי את-בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק ויעקה גדולה
ומרה. ויבוא עד לפני שער-המלך כי אין לבוא אל-שער המלך בלבוש שק.

Mordecai knew all that had happened, and Mordecai ripped his clothes and put on sackcloth and ashes. He went out in the middle of the city, and cried a great and bitter cry, and he came to in front of the royal gate – for one may not enter the royal gate while wearing sackcloth.

אסתר ד, טו-יז: ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי. לך כנוס את-כל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו
שלושת ימים לילה ויום גם-אני ונעתי אצום כן ובכן אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי. ויעבר מרדכי ויעש
ככל אשר-צוהה עליו אסתר.

Esther said to reply to Mordecai: Go gather all the Jews found in the fortress of Susa, and fast for me – don't eat and don't drink for three days, night and day. I and my girls will fast thus, too. And this way I'll go in to the king, against the law. And if I am lost, I am lost. Mordecai crossed [the river] and did all that Esther had commanded him.

אסתר ה, א: ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך יושב על-כסא
מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית.

On the third day, Esther wore royalty, and she stood in the inner courtyard of the royal palace, facing the royal palace, while the king was sitting on his royal throne, in the palace, facing the doorway of the house.